

ARCHIVE COPY

Please return.

Second Class
Postage Rate
Paid at
New York, NY

Outreach

Հրատարակութիւն Ամերիկացոյ Արեւելեան թեմի Ազգային Առաջնորդարանի
A Publication of the Prelacy of the Armenian Apostolic Church of America

Volume XIV, Number 4 & 5 — August-September 1991

ԱՄԵՆԻ Ընդհանուր Քարտուղարը Ազգային Առաջնորդարանին Մէջ

Archbishop Mesrob Ashjian speaks with the Rev. Joan Brown Campbell, general secretary of the National Council of Churches, and the Rev. Dwain C. Epps, International Affairs Director of the National Council of Churches, during a recent visit to the Prelacy offices.

Ամերիկայի Եկեղեցիներու Ազգային Խորհուրդի Ընդհանուր Քարտուղար ծոան Քէմփելը եւ նոյն Խորհուրդի յիշագրական հարցերու պատասխանատու Տոէյն էփս, Ուրբաթ 28 Յունիսին, այցելեցին Ազգային Առաջնորդարան եւ հանդիպում մը ունեցան Թեմիս Բարեխնամ Առաջնորդ Բարձր. Տ. Մեսրոպ Արքեպիսկոպոս Աջեանի հետ:

Տոէյն էփս ողբ մաս կը կարգէր Եկեղեցիներու Համաշխարհային Խորհուրդի կողմէ Արցախի վերջին երազարձուցիչներուն առիթով Հայաստան առաջուած պատուիրակութեան, ընդհանուր զեկուցում մը տուաւ Առաջնորդ Արցազան Հօր, պատուիրակութեան ունեցած հանդիս-պումներուն, քաջած տեղեկութեանց եւ եղբակցութեանց մասին: Յարգելի հիւրերը զեկուցեցին նաեւ ի նպաստ Արցախի եւ Հայաստանի ժողովուրդին Ամերիկայի Ազգային Եկեղեցիներու Խորհուրդի կողմէ տարուելիք աշխատանքներուն մասին:

Առաջնորդ Արցազան Հայրը յատուկ ճաշով մը պատուեց յարգելի հիւրերը:

Mrs. Suzanne Hagopian Honored by Hamazkain

Archpriest Moushegh Der Kaloustian reads Encyclical from His Holiness Karekin II during testimonial for Mrs. Suzanne Hagopian as Archbishop Ashjian listens.

The New York chapter of the Hamazkain Armenian Educational and Cultural Association honored Mrs. Suzanne Hagopian on June 9 with a testimonial banquet at the Terrace on the Park.

Archbishop Mesrob Ashjian spoke about Mrs. Hagopian, a woman who had dedicated her life to helping Armenian institutions, especially the Church. She and her late husband, Hovsep, have quietly supported many charitable endeavors.

A person who is reluctant to speak about herself, Mrs. Hagopian steadfastly maintains that what she has done in the past is not important, but rather the future is important.

An Encyclical from His Holiness Karekin II was presented during the evening. His Holiness had bestowed the Prince of Cilicia medallion upon Mrs. Hagopian in 1986.

Զեռնարութիւն եւ սրբապատկերի օծում Ս. Լուսաւորիչ Մայր Եկեղեցոյ մէջ

Կիրակի Յուլիս 21-ի առաւօտեան, լիմբօսցս Ս. Պատարագի, թեմիս Առաջնորդ՝ Բարձրաջնորդ Տ. Մեսրոպ Արքեպիսկոպոս Աջեան, Ս. Լուսաւորիչ Մայր Եկեղեցոյ մէջ յատուկ ձեռնարկութեամբ դպրութեան աստիճան շնորհեց եկեղեցոյ դպիրներէն եւ Ս. Գրիգոր Տաթեւացի Լսարանի արաջին աշակերտներէն Ռաֆֆի եւ Ռազմիկ Նճեճեաններուն: Զեռնարութեան ընթացքին Մայր Եկեղեցոյ ճոզերոյ ճովի՝ Աթ. Տ. Մուշեղ Ալ. Բոկլ. Տէր Գարուստեան կատարեց խորտապիլակի պաշտօնը:

Զեռնարութեան ատարին քարձրաջնորդ Սրբազան Հայրը բացատրեց ճերմարութեան եւ դպրութեան շորս աստիճաններու խորհուրդը եւ շնորհատրեց ձեռնարկեալ դպիրները եւ անոնց ընտանեկան պարագաները:

Ապա Բարձրաջնորդ Սրբազան Հայրը օծումը կատարեց Կիրիլի Տիրաճոյ սրբապատկերին: Արտարեւ, անցնող Մայիսին, Թորոնթոյի մէջ տեղի ունեցած Ազգային Պատգամատրուական ժողովի ատարին, թեմիս Ազգային վարչութիւնը այդ սրբանկարը ճովիսան էր Առաջնորդ Սրբազան Հօր, իր քանանայական ձեռնարկութեան երեսունամեակին առիթով, իսկ Սրբազան Հայրը իր կարգին ճկարը ճովիսան էր Ս. Լուսաւորիչ Մայր Եկեղեցոյ:

Կիրիլի Տիրաճայրը գործն է ճկարչոյնի ճաստիճան Սարապեանի, որ Ազգային Առաջնորդարանի ճովիսան, անցեալ Հոկտեմբերին Ամերիկայ ժամանած էր շարք մը սրբանկարներ ճկարելու Շիրապիտ Ամեճայն Սրբոց եւ Թորոնթոյի Ս. Սատուածածին ճովիսարոց եկեղեցիներուն ճամար:

Alan Hovhanness Gala Concert

See pages 4 and 5

Share The Joy

by Rosilyn H. Overton, CFP

When we have a joyful moment in our life, we should include the Church in our celebration. A true friend doesn't just come to see us when he needs something, but keeps in constant touch with us. Then, when something special happens in his life, he invites us to a party to celebrate the marriage of a child, the birth of a baby, or a promotion at work.

By the same principle, if God is important in our lives, we shouldn't give a special gift to the church only when we want a service said for someone who has died, or prayers for someone who is sick. In addition to our regular attendance, gifts and service to the Church, God should be an honored guest at our celebrations. After all, everything that we have is a gift from God, and it is only fitting that we return some of His bounty back to Him. Since giving is itself a joy, sharing our joy with a gift to the church leads to an even more joyful life.

For example, the day we are baptized is a time of great celebration. Christians escape the sting of death secure in the certain knowledge that through the sacrifice of Jesus Christ, we are each given everlasting life. Although we always want to give a gift to the baby, it is not so common to think of giving a special gift to the Church in the baby's honor. What could be a better way to celebrate the new Christian than by a gift to a permanent fund whose income will help others in perpetuity?

A marriage is another time of elation and excitement. Current custom makes wedding an expensive time for the families of both the bride and groom. There are showers and parties, gifts to unwrap and menus to work out.

With all the social concerns, it is easy to forget that marriage is a sacrament, and one of the most solemn occasions in our lives as Christians. A gift to the church's endowment fund, in honor of the bride and groom, accompanied by fervent prayers that theirs will be a Christian home, should be more important than choosing the roast beef or chicken for the dinner! Over the years of their marriage, the gift in their honor could be improving the world that they live in.

Our joyous occasions don't have to be as momentous as a new marriage or a new baby. For instance, when we receive a promotion at work, or get that great new contract for our business, we usually celebrate with a special night out with our husband or wife. We tend to congratulate ourselves on our hard work and talent. As Christians, though, we realize that our health, and thus our ability to labor, is a blessing. Talent and intellect are also clearly gifts from God.

Thus, when our careers go well, we may hesitate to trumpet our success to the world with a publicly announced gift, but a quiet thanksgiving memento to God is always appropriate.

Most people enjoy giving gifts. Gifts that commemorate the best days of our lives gives us even more pleasure. By sharing our most precious moments with God, we grow in grace and love, and feel the joy of being Christian.

Attention: Near East Relief Orphans and Beneficiaries

Near East Foundation, the successor agency to Near East Relief, is interested in collecting old photographs, papers, letters and/or memorabilia related to NER's work in the Middle East before 1930. If anyone is willing to donate such material to NEF, please contact:

Dr. Linda Jabobs
Near East Foundation
342 Madison Avenue, Suite 1030
New York, NY 10173
(212) 867-0064
Fax: (212) 867-0169

OUTREACH

A monthly publication of the Armenian Apostolic Church of America

136 East 39th Street, New York, NY 10016
Telephone: (212) 689-7810 Fax: (212) 689-7168

Archbishop Mesrob Ashjian, *Prelate*
Mardirous M. Hafvani, *Managing Editor*

Iris Papazian, *Editor*

OUTREACH (USPS 426-490) is published monthly, except for a combined July-August issue, by the Prelacy of the Armenian Apostolic Church of America. Unsolicited manuscripts are welcome; please include a stamped, self-addressed return envelope. Signed articles do not necessarily reflect the policy of the Armenian Apostolic Church of America. Send all correspondence to the above address to the attention of the Editor.

Printed in the United States of America. Second class postage paid at New York, NY 10016. Postmaster: Send address changes to OUTREACH, 136 E. 39th Street, New York, NY 10016.

Աճալի'ս, Հորի, Հայերէ՛ն

գրեց՝ Սարգիս Պալեան

Ամենփոքր աղջիկ՝ Շողիկ Պալեան-Օւանեան երկու աղջիկ գաւազ ունի, Անայիս եւ Հուրի: Առաջինը երեք ամիսէն ճիշդ վեց տարեկան պիտի ըլլայ, իսկ երկրորդը երկու ամիսէն չհնգ: Շատ փոքր տարիքէն կ'աթողիկէ Հայ Բարեբուրգը ուղարկեցան եւ այս վերջին երկու տարիներուն ալ յաճախեցին Պալեանի Ս. Ստեփանոս ազգային վարժարան:

Մտորքը տան մէջ հայախօս են եւ շատ հոգ կը տանին գաւազներու կրթութեան եւ բժախնդրութեամբ կը հսկեն, որ կրննց գաւազներն ալ կրննց մայրենի լեզուն խօսին տան մէջ, ինչպէս նաեւ այցելու հայերու հետ ալ արտասայտուրի կրննց մայրենի լեզուով:

Հակառակ այս իրողութեան սակայն, երբ երկու քորը իրարու հետ խօսանք կամ առանձինն գտնուին, անհամաձայն ըլլան խնդրի մը շուրջ ու վէճ ունենան իրարու հետ, անպակեմ կը խօսին: Ո՞ր սորվեցան այդ լեզուն, մանաւանդ, որ անգլիա-իսոս փոքրիկ ընկեր-ընկերուհիներ չունին եւ ոչ ալ կը յարաբերին օտարներու հետ. տունէն դպրոց եւ դպրոցէն ինքնաշարժով եւ հսկողութեան տակ: Իսկ ամառներն ալ աննձե կին ամուսին կու գանձ եւ իբրեւ մեծ հայր ու մայր հոգ կը տանին՝ կրննց եւ միշտ հայերէն կը խօսինձ հետեւին:

Վերջերս, երբ դպրոցը փակուեցաւ, ամապերջի հանդէսէն ետք, ծնորքը Մոնթրէալ մեր մօտ բերին, որ փոքրիկները քիչ մը փոխուին եւ կարողուրին այդ փոփոխութեամբ: Երեք շաբաթ մնացին մեր մօտ, պտուեցան տեսարժան վայրեր ու փոքրիկներու խաղաղային ու գրեթէ չզգացին կրննց ծնորդներուն քացակալ-յութիւնը: Բայց այս երեք շաբթուան ընթացքին գրեթէ ամէն օր եւ ամէն ժամ կինն կը միջամտէր կրննց խօսակցութեան. «Անայիս, Հուրի, հայերէն: Աղջիկներս մենք հայ ենք, պէտք է հայերէն խօսինք. հոգիս, դուք անգլիացի չէք. տան մէջ եւ մեր հետը, ինչպէս նաեւ բոլոր հայերուն հետ հայերէն պէտք է խօսիք. եթէ ձեր զէմը անգլիա-իսոս օտար փոքրիկ մը տեսնէք, այն տանն է որ անոր հետ անգլիէն խօսեցէ՛ք»: Նոյն վայրկեանին կը դարբեցնէին անգլիէն խօսակցութիւնը եւ կը սկսէին հայերէն խօսիլ. բայց հագիւ մը քանի վայրկեան անցած, գարնալ անգլիէն կայրկեան անցած, գարնալ անգլիէն կ'սկսէին խօսիլ եւ կը պոռային «Անայիս, Հուրի՛ հայերէն»: Խօսակցութիւնը կը դարդեր դարձնաւ մի քանի լողիկ համար միայն, կրկին շարունակուելու համար երկու քորներու միջև: Այսպէս առանց չափազանցութեան օրական 10-20 անգամէն աւելի այս յանկերքը: Այսպէս շարունակուեցաւ ամբողջ երկու շաբաթ Մոնթրէալի մէջ: Շաբաթ մըն ալ Թորոնթօ մնացնէք, դարձնաւ նոյն յանկերքի միակար կրկնութիւնը:

Վերջապէս վերադարձանք Պալեան, կրննց ծնորդակալքը, ուր կարծես օգին, ջուրին եւ հողին մէջէն ծնունդ կ'ունեն այդ լեզուն ու ով-կկանաւի նման կը կանն ամէն բան միատարր նիւթի վերածելու համար

իր ընդերքին մէջ, քանի որ փոքրիկ մը հազիւ ծնած ու խօսելու սկսած, արդէն անգլիէնէն բարեւր կը թութիկ, հակառակ որ ծնորդներէն չէ լսած այդ լեզուն, քանի որ ծնորքը կը գտնուան իրարու հետ այդ լեզուն խօսելի:

Բժախնդիր ծնորքի մը գաւազը այսպէս ըլլա՛յ, որ հետեւորակածօրէն աչարարը հսկողութեան տակ կը պահեն կրննց գաւազները եւ կը ջանան ամէն գնով մայրենի լեզուի հնչական գեղեցկութիւնը եւ Մեարոպեան ոսկերիկ եւ մեծաքանն լեզուն վառ պահել կրննց գեղատի գաւազներուն մարդալ սրտին ու հողիին մէջ, ինչ պիտի ըլլան անհոգ ու անկոյժ ծնորդներու գաւազները, որոնք ոչ մէկ հոգածութիւն կամ հոգատարութիւն ունին կրննց գաւազներուն նկատմամբ եւ կը ձգեն որ միայն ու միայն արտասայտուրի ինչ լեզուով որ եղած ըլլայ կրննց խօսակցութիւնը, առանց մտածելու անոր վատ հետեւանքներու մասին:

Մտորներ ալ կան, որ ոչ միայն հայերէն լեզուի նկատմամբ բնախնդրութիւն չունին, այլ կրննց կը քաջալերեն, որ գաւազները այդ լեզուն լաւ սորվին ու խօսին, ատող ուրախանալու եւ հպարտանալու համար: Կան նաեւ ծնորդներ, որոնք Միջին եւ Մերձարդ Արեւելէն եկած ըլլալով, այդ լեզուն կրննցմէ շատեր լաւ չեն գիտեր եւ ոչ ալ կրնան խօսիլ, հետեւաբար կրննց գաւազները օտար դպրոց կը դրկեն, որ կրննց ալ կրննց գաւազներէն սորվին լեզուն եւ խօսին միայն:

Հիւսիսային Ամերիկայի ո՞ր ծայրն ալ գտնուիս, զբախտաբար այս է կարգութիւնը ուզեալ թէ չուզեալ. նոյնիսկ Բեպլեք նահանգի մէջ, որ Ֆրանսացիներէ կը բարկանայ ծոցը, վուրդի ամուսացն 90 առ հարիւրը, հոն ալ երեսօյթը նոյնն է գրեթէ: Ֆրանսական դպրոցի մէջ, որ Ֆրանսացիի ծագում ունեցողներէ յաճախուած մանուկներով լեցուած է, ջախջախիչ մեծամասնութեամբ, բակի մէջ, խողի ընթացքին անգլիէն կը խօսին իրարու հետ, որովհետեւ փոքրիկ լեզուն է անգլիէն՝ չիւսխային երկիրներու այս պիւրունն եւ կերպուական շրջաններուն մէջ: Մոնթրէալ քաղաքի բնակչութեան 99.90 առ հարիւրը օրէլ բարը իւրացուցած են եւ երբեք d'accord Ֆրանսական բարը չեն գործածեր: Ինչո՞ւ այսպէս է սակայն. ես կը կարծեմ, որ առաւել լաքար հետառնիկ ազդեցութիւնը կրած են, երկրորդ շարժապատկերի ժապախէնները եւ երրորդ փորոքը:

Մեր քաղաքը կը չըջագայիս, ընդհանրապէս անգլիախօս պատանիներու կը հանդիպուի: Հայերն ալ նոյն ազդեցութիւնը կրած են. հայկական դպրոցներու բոլոր աչակերտներն ալ անգլիէն կը խօսին, հակառակ որ Բեպլեք պետական օրէնքի չիման վրայ պարտադրուած ծրարները կը գործադրեն, ուր սիրող լեզուն Ֆրանսերէնն է, բայց հայ տղաքը եւ աղջիկները անգլիէն կը խօսին իրարու հետ, շատ լաւ գիտնալով հանրքն հայերէն եւ Ֆրանսերէն լեզուները հաւասար լալակ:

Հետառնիկ ծրարները շատ վարպետօրէն պարտադրուած են, որպէսզի մանուկները զխտեն հետաքըլքըրութեամբ, հանջան պատահած

ԱԶԳԱՅԻՆ ԱՌԱՋ ՆՈՐԱՐԱՐԱՐԱՆԻ Ս. ԳՐԻԳՈՐ ՏԱՓԵՒԱՑԻ ԼՍԱՐԱՆԻ ԿՐԾԱՆԱԿԱՆ ԵՒ ՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ ՄԻԱՇԱՀԱՓԵՍԱՑ ՄԵՄԻՆԱՐ Է-ԼՎՄՍԸՆ, ՓԱ.

Ազգային Առաջնորդարանի Ս. Գրիգոր Տափեացի Լսարանի Հիմնադրող տարրական դասընթացը տեղի ունեցավ 23-30 Յունիս 1991, Էվրոն, Փնայրկլենիոյ մէջ: Այս տարի Լսարանը ունեցաւ ԼԵԻԻ Հիմազ դասարաններ: Սոյն դասընթացքին մասնակցեցան 48 ուսանող եւ ուսանողուհիներ՝ 11 եկեղեցիներէ:

Ուսուցչական կազմի անդամներն էին՝ Անուշաւան Մ. Վրդ. Դանիէլեան, Մեարոյ Ա. ԲՆ. Քաջեան, Խորէն ԲՆ. Հայէշեան, Անդրանիկ ԲՆ. Պաշեան, Ներսէս ԲՆ. Մանուկեան: Նաեւ Տիար Արամ Պալլաճեան եւ Շանթ Մոկ. Փազանճեան:

Ուսանողական կեանքը սկսաւ առաւօտ կանուխ՝ ժամը 6:30-ին զարթնումով եւ ապա 7:15-ին, Առաւօտեան եւ Արեւազակի ժամերը՝ գործիւններով: Նախաճաշէն ետք 8:30-12:00, իսկ ճաշէն ետք՝ 1:00-2:30 դասաւանդութեան հետեւեալ նիւթերը՝ Աշխարհաբար (անգլիականացիներու համար), Գրաբար (աշխարհաբար ծանօթներուն), Ներածութիւն Հին եւ Նոր Կտակարաններու, Ս. Պատարագ, Հայ Եկեղեցւոյ Պատմութիւն եւ Աստուածաբանութիւն, Եօթը Խորհուրդները, Ժամերգութիւններ եւ Յատուկ Արարողութիւններ, Բարոյագիտութիւն, Սուրբք եւ Տօնք, Մատենադրութիւն:

Ժամը 2:30-5:30 ազատ ժամերուն, ուսանողները առիթը ունեցան խաղալու Ֆութբոլի եւ Վոլեյբոլի խաղեր, նաւարկութեան եւ լողալու համերկ ժամեր անցուցին շրջակայ կիներն ու լողաւազանները, եւ այցելեցին քաղաքակրթութեան «չարիքները»՝ հետո ապրող Ամիշ անուանով ծանօթ համայնքի կեդրոնը:

Երեկոյեան ընթերցէն եւ խորամի պահէն ետք, 7:00-10:00 տեղի ունեցան դասախօսութիւններ՝ «Ինչպէ՞ս դիմագրաւել աղանդները» (Անդրանիկ ԲՆ.), «Հեթում Քաղաւոր՝ երկի եւ այտօր» (Տիար Յարութիւն Մարեան), «Ապրելու Իրաւունքը» (Տօթթ. Արուսի Միքայէլեան): Յուսարեւեցան նաեւ տեսաներկերներ՝ (Վրախօ) հայ կեանքին առնուած: Օրը փակուեցաւ Խաղաղական եւ Հանդուածան ժամերգութիւններով:

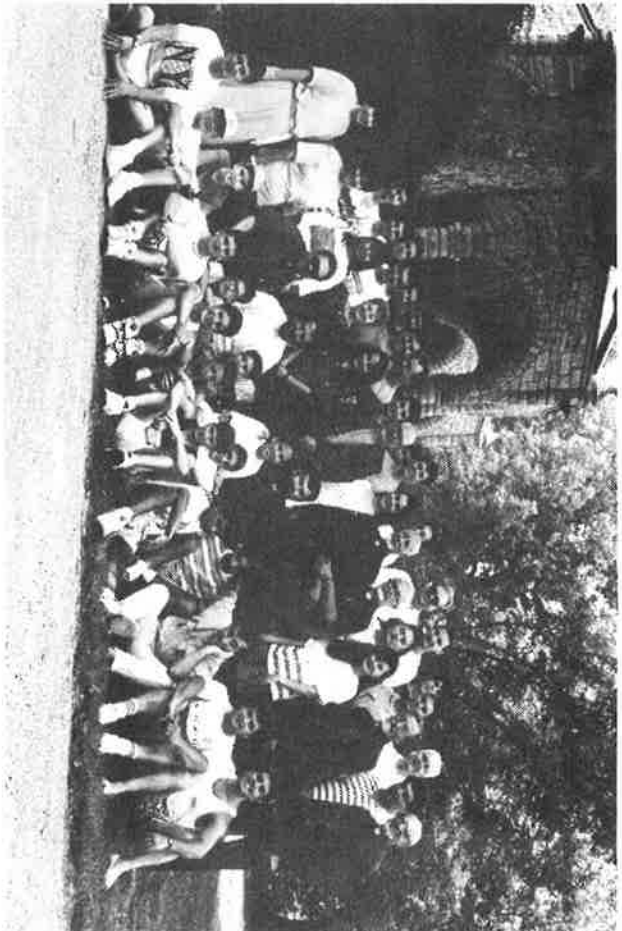
Մեմիւնարի մասնակցողները Ուրբաթ առաւօտ պատիւը ունեցան ընդունելու Քիմիս Բարեկան Առաջնորդ Բարձր. Տ. Մեարոյ Ա. Արքեպիսկոպոս Ալճեանը, ընկերակցութեամբ Արժ. Տ. Մուշկ Ա. ԲՆ. Տէր Գալուստեանի: Ան յետիջողէն անցուց ուսանողութեան հետ եւ զրոյց ունեցաւ անոնց հետ Հայ Եկեղեցի եւ հայ կեանքը յուզող հարցերու մասին: Մրցազան Հայրը քաջակերեց պատանի եւ երկտասարդ ուսանողները, որ առաւել հաւատքով ու խանդավառութեամբ ծառային Հայ Եկեղեցւոյ եւ հայ ժողովուրդին:

Կիրակի առաւօտ Լսարանի ուսանողութիւնը մեկնեցաւ Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ Եկեղեցի: Պատարագեց եւ քարոզեց Անուշաւան Մ. Վրդ. Դանիէլեան, Ս. Խորանին վրայ ծառայեցին ուսանողները: Հայր Սուրբը իր խօսքին մէջ հակիրճ կերպով անդրադարձաւ հոգեմտաւոր այս նոր կրթածառայի մասին եւ խօսքը ուղղելով ուսանողներուն, ըսաւ... «Յառաջկէս Ծաբաթ պիտի տօնենք Տապանակ Ուխտի եւ Վարդապետի տօները: Նման առաքեալներուն, որոնք բարձրացան ինր եւ ակնաստես եղան Քրիստոսի այլակերպութեան, դուք եւս եկաք աշխարհէն եւ ամբողջ շարաթ մը ուսանելով, այլափոխուեցաք եւ դարձաւ կ'երթաք աշխարհ: Ձեր հոգիներուն մէջ կրեցէք Հայուն Տապանակ Ուխտին, անոր մէջ վառ պահեցէք եւ ուրիշներու փոխանցելով քրիստոնէական հաւատքը, հայ մշակույթը եւ հայրենիքի սէրը:

Յետ պատարագի Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ եկեղեցւոյ Տիկնանց Միութեան կողմէ կազմակերպուած ճակերտութեան տեղի ունեցաւ եկեղեցւոյ պրակն մէջ: Տիար Միկըն Իլանճեան՝ Հոգաբարձութեան Առնապետ, բարի գալուստ մարթեց Տափեացիներուն: Խօսք առաւ Եկեղեցւոյ Հոգեւոր Հովիւ՝ Արժ. Տ. Ներսէս ԲՆ. Մանուկեան եւ իր ուրախութիւնը յայտնեց որ Ս. Գրիգոր Տափեացի Լսարանի հիմնադրող ապրեցալուզը կը կատարուէր Ֆիլատերիոյ մէջ եւ յարցութիւն մարթեց Լսարանի ուսանողներուն:

Գործադրուեցաւ գեղարուեստական կոլիկ յայտագիր մը: Տափեացի Լսարանի ուսանողները երգեցին «Ստեփանոս քաղցրիկ տառարակ» եւ «Այսօր ձայնն հայրական» շարականները եւ «Ջարթիւր Լաօ» ու «Մարտաբարտ» երգերը: Քմբուկի եւ ձեռնայի ընկերակցութեամբ՝ ձորճ Պէրպէիեանի: Քորոնթիոյն վաչէ Յակոբեան մեներգեց «Amazing Grace» երգը, իսկ Հրայր Պէրպէեան՝ «Լարաբար» երգը: Ապա տեղի ունեցաւ վկայականաց բաշխում. Մրցազան հայրը անձամբ բաժնեց բոլորին վկայականները ինչպէս նաեւ յուշանուէրներ՝ Տափեացի Լսարանի երկրորդ հունձքի անդամներուն՝ Գարագէլեան Վարդանին (ՓԱ), Միքայէլեան Տօթթ. Արաշէին (ԻԱ), Նազարեան Համբարձումին (ՆՃ):

Մրցազան Հայրը բարձրորէն գնահատեց Տափեացի Լսարանի տեսչական եւ ուսուցչական կազմի անդամները, որոնք անձուհի ծառայութեամբ անցնող հիմազ տարիներուն նորածին Լսարանը դարձուցին սիրելի ու ցանկալի կրթածառայի մը Ամերիկայի մէջ ծնած եւ հասակ առած մեր հայտորէններուն: Մարթեց որ իւրաքանչիւր Տափեացի ըլլայ տիպար օրիւնակ իր գաղութի հասակակիցներուն: Մրցազան Հայրը յայտնեց որ նման նորակիթի պարման-պարմանուհիներ թեւ ու թրեւք կուտան իրեն, որպէսզի առաւել հաւատքով թրիկ Ամերիկայի այս ակներուն հաստատուած մեր ժողովուրդի ծառայութեան եւ կող ուղղեց ներկայներուն, որպէսզի քաջակեր հանդիսանան նման ձեռնադրկներու, ուր մեր ապագան կերտող

այս սերունդը կը զարթուի հայուն անկրկելի տեսիլներով: Հանդէս-ճակերտութիւնը փակուեցաւ Մրցազան Հօր Պահպանիչով: * * *

Կը հաւատանք որ եղբայրական սիրով եւ հոգեւունջ այս նոր ընտանիքին մէջ մեր գաւաղները ստացան անմար կայծ մը իրենց նախնեաց վառ հաւատքին, մշակութին ու պատմութիւնէն եւ իրենց գաղութներուն մէջ կը դառնան առաւել գարծօն անդամներ՝ ի լրասարողութիւն մեր ժողովուրդին եւ ի պայծառութիւն մեր եկեղեցւոյ:

Տեսչութիւն
Սուրբ Գրիգոր Տափեացի Լսարանի

TUNE IN AND LISTEN TO THE ARMENIAN RADIO HOUR
EVERY TUESDAY FROM 8:00 A.M. TO 8:30 AM

Armenian 105.9 FM

Radio Hour

ՀԱՅ ՄՇԱԿՈՅԹԻ ԱՄԻՍ
ՀԱՅ ԳԻՐԲԻ
Կազմակերպութեամբ՝
ԱԶԳԱՅԻՆ ԱՌԱՋ ՆՈՐԱՐԱՐԱՐԱՆԻ ԳՐԱԽԱՆՈՒԹԻ ՎԱՐՇՈՒԹԵԱՆՆ

տեղի կ'ունենայ՝
Սրբոց Վարդանանց Եկեղեցւոյ Մրահոն ՄԷԶ Րիճֆիտ, Նիւ Ճըրզի

Ուրբաթ Հոկտեմբեր 18, 1991 երեկոյեան ժամը 8:00-10:00 քաղցուն
Շաբաթ Հոկտեմբեր 19, 1991 առաւօտեան ժամը 10:00-Կրկնօրեան 10:00
Գիրակի Հոկտեմբեր 20, 1991 առաւօտեան ժամը 10:00-Կրկնօրեան 4:00

Շաբաթ, Հոկտեմբեր 18, 1991-ի երեկոյեան ժամը 8:00-ին տեղի պիտի ունենայ ժիրալը Աբբաթեանի «ՎՆԻՊԸ ՅԱՅՈՐԴԻՆ»
Յարտիպ գրքի միտիացումը:
Գիրքը կը միտիացան՝ Գր. Յովոր Կարապետեան
Յայտագրի աւարտին ձեռիմակը պիտի մակագրէ իր հատորը

Յուզանմուտի ընթացին կը մատուցուին ու կը վաճառուին նախ ծառայութի պատճառաբան ու նախ մշակութի մասին բարձրագոյն միտիացումը՝ հայրենի ու անգրիտի լեզուներով նրատարաբար իւրեւնի, մանկական դասագրքեր, դաստիարակչական առարկաներ, մայմերիզներ, մայմազմակներ եւ յուշանուէրներ

Այցելեցէք ցուցաճառուելու ու հայ գրքին սէջ ճանցցէք ձեր հարազատ ինքնուրոյնին

World Premiere of Hovhanness' Artsakh Symphony

The 80th Birthday Tribute for composer Alan Hovhanness will feature the world premiere of his Symphony No. 65, *Artsakh*. Commissioned by the Prelacy of the Armenian Apostolic Church of America, the world premiere is eagerly anticipated by music critics around the world. *Artsakh* will have its premiere in Armenia on October 25. The notes which accompany the new piece explain the meaning of *Artsakh* and the genesis of the commission: "*Artsakh* is the Armenian name for the region commonly referred to as Nagorno-Karabakh (Mountainous Karabakh), an Armenian enclave within Azerbaijan. Nagorno-Karabakh has been in the news now for more than three years as a political bone of contention between Armenia and Azerbaijan. Although within and surrounded by Azerbaijan, the highlands of the Karabagh area have been populated by Armenians for centuries. Until the recent conflict, the population of Nagorno-Karabakh (Artsakh) was greater than 80% Armenian. Although surrounded by Muslims of various nationalities throughout the centuries and most recently by Azeri Turks, the Christian Armenians were able to withstand assaults upon their positions and maintain their mountain fastness against invaders. In 1988 many Armenians from Artsakh, fleeing the vicious attacks by the Azerbaijanis, settled in northern Armenia only to become victims of the devastating earthquake of December 7, 1988.

"Highly nationalistic, the Armenians, in defending their mountainous home of Artsakh, sought to preserve their language, their Christian religion, their ancient traditions, and in general their unique culture. Following the takeover of the Republic of Armenia by the Communists after World War I, the Armenian enclave of Artsakh was made part of Azerbaijan by the Soviet dictator Stalin, who sought to divide and isolate individual nationalities to keep them weak and unable to resist central power.

"The genesis of the Artsakh Symphony actually began two years ago as an outgrowth of the Ani Millennium Celebration by the Prelacy of the Armenian Apostolic Church of America at which time Alan Hovhanness conducted his Ani Symphony.

"Some weeks after that performance a post-concert luncheon meeting took place with Archbishop Mesrob Ashtjian, Larry Sobol (who helped coordinate the Ani Concert at Alan Hovhanness' suggestion) and Iris Papazian who was in charge of publicity for the Ani Concert. It was during this simple luncheon that the idea of an 80th birthday celebration for Alan Hovhanness in 1991 germinated.

"Armenia and the Armenian people were very much in the news because of the earthquake in December 1988 and the conflict with Azerbaijan. Archbishop Ashtjian explored the possibility of commissioning a new symphony dedicated to these recent events. Thus was born Hovhanness' 65th Symphony, named *Artsakh*.

Originally the work was conceived with narration with Richie Havens as the perfect narrator. However, after considering the possible text, Mr. Hovhanness felt that this work should be purely instrumental, with the music as the message. Mr. Hovhanness started composing *Artsakh* in October 1990 and completed it in January 1991.

"Mr. Hovhanness describes his new Symphony: "The first movement contains hymns and love songs, songs to mountains in seven four time, 3 beats is spiritual, 4 beats is strength of earth. This melody combines spirit and earth. A cry of brass expresses human and nature sufferings. A figure of spiritual serenity follows. The second movement is a lullaby of nature and the third movement is hymns for trombone and trumpet leading to a pastoral for solo woodwinds and plucked (pizzicato) strings. A new figure leads to free rhythm of wild bell sounds combined with triumphant coda in full orchestra. (All melodies are original!)

"In the never-ending struggle to remain a distinctive people, retain an ancient culture, and regain a place among nations, the Armenians have long weathered the vicissitudes of history. For the Armenians, Artsakh has become the symbol of that struggle for human rights and dignity. Alan Hovhanness' Symphony No. 65, *Artsakh*, is a musical tribute to that spirit."

Alan Hovhanness' Commission

Marcel Mousa' Conductor

Laura West Stone' Artistic Director

American Composers Orchestra

Richie Havens' Singer

Marvin Rousseau' Host

*World Premiere "Artsakh Symphony"

Mysterious Mountain Symphony

Tickets: \$100, \$50, \$25, \$15, \$10

Concert Dates: 2/12, 2/4/7, 7/8/00

Armenian Prelacy: 212-689-7810

*Commissioned by the Prelacy of the

Armenian Apostolic Church of America

FOR TICKETS CONTACT:

CarnegieCharge
(212) 247-7800

Armenian Prelacy
(212) 689-7810

Asbet Marashian
(212) 421-6504

Verkin Marashian
(201) 265-8992

Rita Tatevossian
(718) 268-3919

Betty Gregory
(617) 646-8572

Grace Keshgegian
(215) 353-4457

Lucine Kouchakdjian
(301) 942-6690

"Alan Hovhanness has filled our world with beauty. It is with pride and a sense of deep gratitude and appreciation that we host this evening's tribute."

Archbishop Mesrob Ashtjian

"From you, I learned about the importance of naturalness, the rewards of humility, the necessity for honesty, the value of simplicity... I have always remembered you—and fondly so—as music's Saint Francis of Assisi."

Dominick Argento

"Believing, as I do, that melody is the grace of music and the beauty of its work, I hold Alan Hovhanness in very high esteem, for he has the powers of a melode. For a long time he has gifted us with extraordinary singing—perhaps embroidered with counterpoint, or perhaps strummed along by simple chords, or even dramatized—but always singing."

Lou Harrison

"Alan Hovhanness is like a 'music tree' that produces music as trees produce fruit."

John Cage (The New York Times)

"I have admired your music over the years and pleased we were able to include it in the COSMOS series and the new RCA record, *The Music of Cosmos*."

Carl Sagan

"I feel a strong affinity with Hovhanness' music... probably [because of] the high respect and regard that we both have for the shape of melody as being an all important musical element."

Keith Jarrett (Pulse)

"Practically everything he has written is beautiful as well as highly original."

Withrop Sargeant (The New Yorker)

"I am fond of it [Hovhanness' music]. I admire it, it satisfies me deeply, I am grateful that he is composing."

William Saroyan

"Last week I conducted three concerts... Your *Mysterious Mountain* was played at all three sold out houses. On the program was also Bach's *Eln' Feste Burg*, Beethoven's

Symphony No. 5 and Stravinsky's *Petrushka*. From the audience reaction it is clear that your composition stood the severe test of comparison with the three great masters."

Leopold Stokowski

"A conviction I have long held, which is that Alan Hovhanness stands almost alone today among Americans as a composer born with the mantle of genius, was reinforced on a nearly transcendental level yesterday afternoon with the first performance here of his "Mysterious Mountain"... there is nothing eccentric, let alone exotic; it is a highly personal expression... it is the musical expression of a man of enormous integrity and enormous talent."

Rudolph Elic (The Boston Herald)

"The music Alan Hovhanness is writing is consistently the most imaginative, passionate, ingenious and agreeable that this reviewer is hearing from any American composer at present."

Hubert Rousseau (The Houston Post)

"The Way of Jesus' is a glowing, deeply expressive, often eloquent testament of faith and love."

Robert Sherman (The New York Times)

"Hovhanness has a unique status among all American composers, past and present. No other person has identified himself so fully with Eastern Music... His picturesque ideas call for odd combinations and severely drawn forms... No propaganda need be made for this solitary creator in present-day music life..."

Arthur Cohn

"He is sincere, he has integrity, and is uncompromising toward his art."

Harold C. Schonberg (The New York Times)

"There is no element of brutality in the Hovhanness Symphony. Even in its fast brilliant movements, he manages to get a feeling of exaltation without resorting to ugliness or sarcasm. In this respect, he is virtually alone among his colleagues."

Heuwel Tricuti (Asahi Evening News)

ALAN
HOVHANNES
80TH BIRTHDAY
GALA CELEBRATION
CARNEGIE
HALL
OCTOBER 6
1991, 2 PM

80th Birthday of Alan Hovhanness To Be Celebrated with Concert October 6 at Carnegie Hall

The 80th birthday of one of the most important composers of the 20th Century will be celebrated Sunday, October 6, with a Gala Birthday Celebration Concert at Carnegie Hall. Alan Hovhanness who has become known for his individuality of style through his linkage of the Western world with the East, will be honored for his lifetime achievement by a host of celebrities in the musical world. The composer himself will conduct the American Composers Orchestra in the world premiere of his Symphony No. 65, "Artsakh," commissioned by the Prelacy of the Armenian Apostolic Church of America, the major sponsor of the event, which will begin at 2 p.m.

The remainder of the program, which includes his most famous Symphony, "Mysterious Mountain," will be conducted by the Pulitzer-prize winning composer and conductor, Karel Husa. Born in Prague, Czechoslovakia, Mr. Husa who is now an American citizen, returned to Prague to a tumultuous welcome for the first time since the communist take-over, after the recent election of Vaclav Havel and the democracy movement in his native country.

Martin Bookspan, the well-known Voice of "Live from Lincoln Center" has agreed to act as host for the evening and will guide the "birthday celebration" which will take place after intermission at which time Mr. Hovhanness will be honored with tributes from former students, composers, musicians, and well-known entertainers who have championed Hovhanness' music.

The Early Years

"My purpose is to create music, not for snobs, but for all people, music which is beautiful and healing," Alan Hovhanness has often said. He has pursued this ideal with a vigor matched by few contemporary composers. Functioning in his own esthetic realm, aloof from the musical mainstream and its ephemeral trends and fads, Hovhanness has produced a prodigious body of music including more than sixty symphonies and literally hundreds of other works of all dimensions, designed to be performed by an endless array of instrumental combinations from the beginning student to amateur groups and large-scale professional ensembles.

Since his days as an isolated eccentric who performed his exotic music for friends in the Boston area while living on a meager income earned as an organist in St. James Armenian Church up until today when he is regarded as one of America's foremost composers, whose music is known throughout the world, Hovhanness has been guided by a dignity, humility, and integrity that have enabled him to make use of any available means and opportunity to pursue his own unique and uncommon vision.

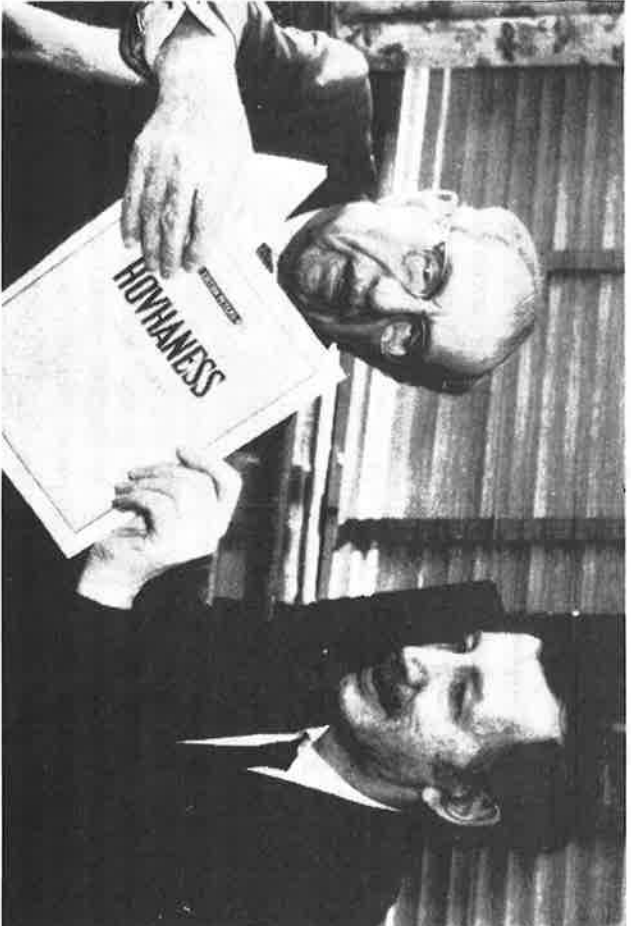
Born in Somerville, Massachusetts, in 1911, Hovhanness gravitated toward music at a very early age despite the absence of encouragement from his parents, Haroutian and Madeline Chakmakjian. His father, a professor of chemistry, was Armenian, and his mother was Scottish. Hovhanness now reveals that music "kept running through my head" long before he received formal instruction. He learned to improvise on the piano before

Alan with parents Haroutian and Madeline Chakmakjian.

With Andre Kostelanetz who commissioned Alan Hovhanness' "And God Created Great Whales."

With the late philanthropist Haik Kavookjian, an avid supporter of Alan Hovhanness. Mr. Kavookjian commissioned several pieces including *Etnhmdzjn*.

he took his first lesson. He made his first attempt at composition when he was four, writing a short organ piece on an eleven-line staff which his mother refused to play on the family's small harmonium. "I gave up music until I was seven years old," he reveals. "At that time I composed on regular staff notation, but at night when I was supposed to sleep I made another notation which I could see in the dark. This system of writing music without being able to see it resembled a vocal Armenian notation in 1911, Hovhanness gravitated toward music at a very early age despite the absence of encouragement from his parents, Haroutian and Madeline Chakmakjian. His father, a professor of chemistry, was Armenian, and his mother was Scottish. Hovhanness now reveals that music "kept running through my head" long before he received formal instruction. He learned to improvise on the piano before

New Direction

Hovhanness underwent a perfunctory exposure to conventional music lessons and studied at the New England Conservatory. Two Boston artists, Hermon di Giovanni and Hyman Bloom, urged him to turn toward the culture of his ancestral

Armenia as a source of inspiration both musical and spiritual. He delved wholeheartedly into this cultural archeology and emerged with a new sense of artistic identity, having discovered a musico-philosophical realm with which he finally felt a kinship.

"I was looking for a new direction that would be more expressive," he says, "and I found that direction in the church music of Armenian culture. That led me to a more ancient kind of Armenian music than 'folk music,' much of which has been tampered with; I also discovered the music of Komitas Vartabed, who was a very great man, and his development of Armenian music was the first influence I had."

This was the beginning of Hovhanness' immersion in the ancient Western and Oriental musical cultures upon which he has drawn for the inspiration of most of his

mature work. By 1945, the Eastern influence on his music became a pervading presence. In 1943, *Twelve Armenian Folk Songs*, for piano, were based on Armenian mountain village melodies. *Armenian Rhapsodies*, for strings (1944-45) used Armenian dance tunes and an Armenian feast-day melody (*daght*); the first of these rhapsodies was introduced in Boston under the composer's direction on February 4, 1944. Heard on this same program was *Lousadzak* (Coming of Light), a concerto for piano and orchestra. Interestingly, a new recording of *Lousadzak* with Keith Jarrett on the piano and the American Composers Orchestra, recently soared to Billboard's best-selling charts.)

Fulbright and Rockefeller Grants

"Somehow, Armenian music led me to India, when I heard the music of the dancer Uday Shankar, Ravi Shankar's brother, who brought along a group of a whole new world yet seemed very much related to the different modes of Armenian music. Also Japanese music and theatre had a strong influence throughout the 1940s," Hovhanness recalls. On a Fulbright Fellowship in 1959, he was able to embark on a world tour that brought him for the first time to India and Japan for research into their native music and for the presentation of some of his works. He became the first western composer invited to participate in the musical festival of Madras in South India, where he presented the first performance of *Madras Sonata*, for piano. At the request of All-India Radio, he wrote *Nagooran*, a work honoring the patron saint of Madras, using only South Indian musical instruments.

Great as his success was in India, it was even more formidable in Japan. He was welcomed at the airport by newsmen and photographers; in Tokyo he was lionized; he made appearances on television; the Tokyo Symphony invited him to conduct that orchestra in performances of some of his works and he was the beneficiary of several commissions. A Rockefeller grant in 1962 allowed him to pursue research in ancient court music of Japan and Korea.

Mr. Hovhanness' music has been part of the repertoire of many of the finest performers of the second half of this century including, Martha Graham, Jean Pierre Rampal, Benita Valente, Eric Hawken and his music was selected by Carl Sagan for the documentary "The Cosmos." Leading conductors of this century that have championed his music include: Fritz Reiner, Leopold Stokowski, Robert Shaw, Andre Kostelanetz and Leslie Heward.

At this historic concert in Carnegie Hall the other featured composition will be the composer's most famous work, "Mysterious Mountain," which received its first performance under the baton of Leopold Stokowski for the opening show of *Omnibus*. The world premiere of the *Artsakh Symphony* will be the culminating piece of the concert. Similar birthday tributes are expected to take place in Armenia in September and October.

Tickets, priced at \$50, \$25, \$15, and \$10, are now on sale for the October 6 concert and may be obtained through CarnegieCharge, 212-247-7800 and at the Prelacy, (212) 689-7810.

Book Review

Perseverance:
Ara Baliozian and the
Armenian Cause.
Lawrence Terzian.
Kitchener, Ontario;
Impressions, Publishers; 1990.
Reviewed by Pierre Papazian

Ara Baliozian is probably the most widely-read English-language writer in the Armenian community of North America. His literary output consists of critical essays, fiction, reviews, and translations. His style is direct and rational. He trains the cold light of logic on any subject he discusses. He upholds essential principles while he knocks down sacred cows. He is relentless in his assault on the incompetence, the ineptitude, the hypocrisy, and the posturing of more than a few Armenians. It is difficult to argue with his criticism. His targets well deserve his literary barbs.

Since Mr. Baliozian's writing speaks for itself and needs no elucidation or interpretation, one wonders what is the purpose of Lawrence Terzian's book? Mr. Baliozian certainly needs no encomium for his work. He is well-known in the Armenian community as a prolific and powerful writer read by his admirers and his detractors alike. He has no match as an incisive commentator on the political, social, and cultural behavior of Armenian Americans. His essays appear in most of the English language Armenian papers in America so he really needs no introduction to the Armenian community.

Nevertheless, Lawrence Terzian has written what amounts to an introduction to Ara Baliozian and his critical essays. While the book consists of five chapters and three appendices, one of the chapters and two of the appendices are Ara Baliozian's own material. In the other four chapters, Mr. Terzian analyzes and explicates Ara Baliozian's writings and his cause. (The last appendix is an annotated bibliography of Mr. Baliozian's books.)

By far, the most interesting and enlightening parts of the book are Mr. Baliozian's own words. It would have been a better book if Mr. Terzian had taken his own material and compiled it into an introduction to a representative selection of Mr. Baliozian's essays on the Armenian Cause. Mr. Terzian's comments, because they are spread out over four chapters, tend to be repetitious in certain areas. As a single introductory chapter followed by Mr. Baliozian's work, Mr. Terzian's analysis could have been more concise and more cogent. For those who are still unfamiliar with Ara Baliozian's writing this book is a good introduction to that champion of the Armenian Cause and implacable foe of fuzzy thinking and foolish behavior.

**Is your name or
address incorrect or
incomplete?**

Please send corrections to the
Armenian Prelacy, 138 East 39th
Street, New York, NY 10016.
Include a copy of your mailing
label or labels.

Rep. Wayne Owens at Prelacy

*Archbishop
Mesrob Ashjian
listens to Con-
gressman Wayne
Owens as he
speaks about his
recent trip to
Armenia.*

The Honorable Wayne Owens, U.S. Congressman from the state of Utah, was honored at a reception at the Prelacy on Wednesday, July 17. Congressman Owens has been to Armenia several times since the 1988 earthquake and is planning to visit again in September. In his most recent trip he accompanied Utah businessman Jon Huntsman, Chief Executive Officer of Huntsman Chemical Corporation. Mr. Huntsman has contributed generously to the earthquake-recovery fund and has also initiated business ventures to help Armenia's economic advancement.

Congressman Owens was introduced to the gathering by Mr. Vahakn Hovnanian, a close friend of the Congressman. Mr. Hovnanian has accompanied the Congressman one of his recent trips to Armenia and hopes to accompany him in September as well.

Congressman Owens spoke of his experiences in Armenia, giving vivid descriptions about demonstrations, the political atmosphere there, and his meetings with President Levon Ter-Petrosyan who he considers to be a very effective leader. Congressman Owens also met with His Holiness Vazken I, Catholics of All Armenians.

The Congressman mentioned several times the necessity for western countries, particularly the United States, to help Armenia. "We've done very little thus far, by comparison," he said, "but I hope that we will be able to do much more in the future." He urged Armenian Americans to get into the political arena and make their views known to their elected officials.

*The Congressman
with (left to right),
Herand Markarian,
Vahak Hovnanian, and
Arthur Halvajian.*

SPIRITUAL RETREAT SPONSORED BY AREC IN ATTLEBORO, MA

CHRIST IN OUR DAILY LIFE: PREPARING FOR ADVENT

"I have been crucified with Christ; and it is no longer I who live, but it is Christ who lives in me. And the life I now live in the flesh I live by faith in the Son of God, who loved me and gave himself for me." (Gal 2:19b, 20)

Christians live between the two comings of Christ. The Church through her prayer and liturgy is constantly reminding the faithful to hold these two comings in their perspective. Advent season is no exception.

Advent is as much a season to prepare ourselves to celebrate the salvation wrought for us by God in Christ's first coming as a season to prepare ourselves to face Jesus at His second coming as Lord of Lords and King of Kings.

In the interim period, between the two comings of Christ, Christians are asked to live by faith in Christ - "The life I now live in the flesh," says St. Paul, "I live by faith in the Son of God."

What does faith in Christ really mean? What does living by faith in Christ entail? What are the ramifications of our faith in Christ with regard to our neighbors? On the weekend of November 8-10, Fr. Paul Tarazi, the retreat master, will tackle these and other important questions relevant to our living the Christian life in three exciting and thought provoking lectures:

- 1) Baptism as the foundation of our life in Christ
- 2) Eucharist as the sustenance of our life in Christ
- 3) The neighbor - our fellow human beings - as the thermometer / measuring rod of our life in Christ.

**Armenian Religious
Education Council
Announces New Plans**

The Armenian Religious Education Council (AREC) convened its first meeting for the coming school year on August 10. The Council serves as the source and guide for Christian education in the Eastern Prelacy.

With Archbishop Mesrob Ashjian serving as president of the council, the executive body is composed of: Rev. Antranig Baljian, chairman; Dr. Vartkis Kinonian, vice-chairman; Vartan Karakelian, secretary. Other members of the council are: Very Rev. Nareg Alamezian, Gostan Charakhutan, Professor Vigen Guroian, Karen Jehanian, Jeanette Nazarian, Mrs. Sandra Selverian. Deacon Shant Kazanjian, Director of Christian Education, is also a member of the Council.

AREC will focus on a two-fold mission this year: To strengthen and expand the capabilities of Sunday School teachers and, secondly, to expand the adult education programs. Towards these ends, an ambitious and exciting program of events is planned for the calendar year.

A National Conference on Christian Education took place in Waltham, Massachusetts September 6-8. Regional teacher "Sharing Sessions" are planned during the fall and winter. Together these efforts serve to equip Prelacy teachers with the best available materials and the latest in teaching methodologies.

In addition, a young adult retreat with the theme "Christ in Our Daily Life" will be held November 8-10 in Attleboro, Massachusetts. Another retreat, targeted to families, is scheduled for March 28, 1992, with the appropriate theme "Focus on the Family." Additional local retreats sponsored by individual churches are anticipated as well. AREC will serve as coordinator and support any parish desiring a retreat for its community and the Director of Christian Education will visit various communities needing special attention.

REGISTRATION FORM

YES, please register me for the 1991 AREC Adult Retreat to be held at the La Salette Center in Attleboro, MA, from November 8-10, 1991. I have enclosed \$110.00 to help cover the cost for this retreat.

Name.....
Address..... Zip.....
State.....
Phone (day).....
Phone (evening).....
Parish Name.....
Parish Location.....

NO, I will not be able to attend this retreat, but please inform me about other AREC sponsored activities:

- Local Retreats
- Summer Religious Program
- Other

Please make check payable to:
The Armenian Religious Education Council

A confirmation letter and a map will be sent upon receipt of this form.

Clip and mail this form to:
Deacon Shant Kazanjian
c/o The Armenian Prelacy
138 East 39th Street
New York, NY 10016

'I can't stop talking or thinking about it...'

The following article was sent to Archbishop Mesrob Ashtjian by Lisa Sianian following the recent Deacon's Seminar in Pennsylvania.

It's been a week since I left and I can't stop talking or thinking about it. It was an experience I will always remember as I anxiously await for next year's Deacon's Seminar.

It was my first year attending this program and it was a great way to start off the summer.

We became a family for one short week. We walked away with a lot of knowledge, new friends, and tears in our eyes. From the moment I walked in I felt comforted by the peaceful and friendly atmosphere. It was wonderful to see such an enthusiastic group of young people who had travelled from all parts of the country to get together and share in God's love.

The days flew by rapidly as we followed an organized and well-planned schedule for each and every day. We spent our days learning, praying, singing, and experiencing. We gleefully began to sing upon the raising of Reverend Nerses' hand. We practiced and learned our Armenian language with our dedicated clergy: Reverends Khoren Habeshian, Nerses Manougian, Mesrob Tashjian, Antranig Bajjian, and Very Reverend Anoushavan Tanielian.

We opened our ears and thoughts to the educational lectures and Bible studies of Dr. Arsen, Hampartsoum Nazarian, Very Rev. Anoushavan Tanielian, Rev. Father Antranig Bajjian, and Deacon Shant Kazanjian.

We spent our free time by making new friends, swimming, playing, relaxing and enjoying day trips. Friday was a delight for all of us as His Eminence Archbishop Mesrob Ashtjian joined us to share our last days together.

On Sunday, church services meant a whole lot more since we had become more familiar with what was going on. Most of the students participated either in the choir or on the altar and the community was very pleased. I have no doubts about continuing my studies and I encourage everyone to share my experiences with me and the rest of the students in the coming years.

I wish to express my sincere thanks to His Eminence Archbishop Mesrob Ashtjian for his presence and help, Very Rev. Anoushavan Tanielian for doing such a great job during the week, to the Prelacy and to all the churches and supporters for making this possible; to all the clergy for their dedication and all of their teachings and to all the people who attended and made it an enjoyable week.

May God help you in all your future endeavors and give you long life and the will to continue this program.

Train a child in the way he should go, and when he is old he will not turn from it. Proverbs 22:6

Անայի՛ւ, Հորի, Հայերի՛ճ

շար. էջ 2-4-Է

Գէպէրը եւ ինքնաբերաբար նաեւ սորիկն լեզուն, քանի որ մաս-նաւորաբար Շարաթ օրեր առտուընէ մինեւ իրկուն եւ շարթուն միւս օրերուն մէջ ալ որոշ փամեր-շարթուն գծանկարի այլազան հնուա-քերթըրական պատմութիւններ կը ներկայացնեն եւ փոքրիկներն ու պատանիները նստած հեռապատ-կերացոյցի զելմաց, կը գրին ու կը հետեւին ներկայացուած ծրարքին: Երբմն այնքան տարուած կ'ըլլան հնուաքերթական պատմութիւններն, որ միայն չեն լսեր խօսածները, այլ ճաշի ժամանակն ալ կը մտնան ու կը գրին տեսարանները, ունկնդրե-լով պատմուածներն ու սրամիտ խօսակցութիւնները:

Հոս, Պոսթընի մէջ ալ աղջիկս՝ Շողիկը կը պոռայ իր աղջիկներուն՝ Անայիս, Հորի, Հայերին խօսեցէք: Գործէն երբ վերադառնայ, այս ինքը առնուազն մը քանի անգամ կ'արտասանէ ու գուն հետէն կրնաս լսել՝ «Հայերին, Հայերին, որո՞ւ կը խօսիմ Անայիս, Հորի, Հայերին»:

Ես սարքեր ձեռով ուզեցի փոքրիկ թռններու այս ուղղութեամբ հա-կազմեցութիւնը տեսնել, հետեւաբար, Անայիսին փոքր ծառայութիւն մը խնդրեցի ու ան պիտի կատարեց խնդրանքս, ու ես շնորհակալութիւնս փոխանակ Հայերինով յայտնելու, անգլերէն լեզուով ըրի, "Thank you" մը ըսելով բարձրաձայն: Թռնիկս անմիջապէս հակազեց. «Անտ հար-

Ես կը կարծէի որ թռնիկս պիտի ուղարկանար իմ թինջ եւ ըսելուս համար. սակայն իմ անկեկալածիս պէս չեղաւ. այլ ան զարմացաւ որ ես անգլերէն բար կ'արտասանեմ, քանի որ միջը այդ նման քանի մը չէր հանդիպած. անակնկալ մը եղած էր իմ այդ գիտումնաւոր արտա-յայտութիւնս:

Ես կը կարծեմ, որ այս պիտորն վրայ մեր լեզուն կենդանի պահելու միակ միջոցը զարդոցներու ցանցը տարածել եւ բարձրացնելն է, մաս-նաւորաբար միջնակարգ եւ երկրոր-դական վարժարաններունը, որպէսզի նոր սերունդը հոն հայեցի ուսումն առնելով պիտի մեր սքանչելի լեզուն եւ մշակոյթը եւ այնտեղ տարածել զայն իր հասակակիցներուն եւ ժողովուրդի նորահաս սերունդին մօտ: Այն ատեն է որ ազգերու այս անասնման ովկիանտիկ կեր չենք զատնար ու կը շարունակենք գրա-տեւել մինչեւ որ հայրենիքի մէջ վարդահեղզ արշալոյսներ բացուին:

Պոսթըն, Յուլիս 1990

Year-End Activities of Siamanto Academy

1991 Siamanto Academy graduates, Christine Darakjian and Mirna Haroutunian, flanked by students, alumni and lecturer, Mr. Haroutium Misserlian. Missing from photo is lecturer Dr. Hernal Markarian who was in Armenia.

The Siamanto Academy, created by the Armenian National Education Committee (ANEC) to serve the educational needs of high school students celebrating the 10th anniversary of its founding with special events, culminating with graduation day.

Graduation Day 1991 proceeded in an atmosphere of intense pride as the news of the accreditation renewal was announced. Three-years of college level study of Armenian history, language and culture culminated in the graduation of two high school students of the 9th graduating class: Christine Darakjian of New Jersey and Mirna Haroutunian of New York. Their diplomas were presented by faculty member, Mr. Haroutium Misserlian, lecturer in Armenian history and by the Director of Siamanto Academy, Mrs. Hourig Papezian-Sahagian. Very Rev. Anoushavan Tanielian and Dr. Hernal Markarian, lecturers in Armenian church history and Armenian language and literature, respectively, complete the permanent faculty. Representing the Siamanto Academy Board, Mr. Zaven Varjabedian and representing the ANEC Board, Ms. Karen Bedrosian, addressed the gathering of students, faculty, parents and graduates, commending them for their extraordinary spirit of dedication to Armenian cultural values.

The graduates then offered their farewell messages, often in moving terms, eliciting smiles and tears from their classmates. Several alumni also expressed their sentiments about the benefits that being a Siamanto Academy graduate has had on their college and career-related lives.

Students eligible for admission to Siamanto Academy must have excellent high school academic records. Admission requirements include graduation from a one-day or daily Armenian school, verbal and writing skills in Armenian and current attendance in good standing in a local high school. Classes meet Saturday afternoons in St. Illuminator's Cathedral and the Prelacy offices in New York City.

The Fall semester catalogue listing includes university-level bilingual lectures, regularly assigned homework, quizzes and exams in the following courses: Armenian Ancient and Medieval History; Modern Armenian History; and Armenian Civilization. Guests lecturers are invited to explore specialized themes spanning the history of the Armenian global experience.

Armenian Cultural Month Bookfair

Sponsored by

The Armenian Prelacy Bookstore

Sis. Vartanantz Armenian Apostolic Church 461 Bergen Blvd., Ridgefield, New Jersey

- Friday, October 18, 1991, 8:00 pm -10:00 pm
Saturday, October 19, 1991, 10:00 am -10:00 pm
Sunday, October 20, 1991, 10:00 am - 4:00 pm

A diverse selection of books about history, culture, literature, religion, music, art, language and cooking both in Armenian and English will be available. A selection of Armenian cassettes and records will also be displayed. A special corner will be devoted children's books

VERCHE HACHORTOV" a Prelacy publication by Jirair Agharian, will be presented to the public on Friday, October 18, 1991 at 8:00 pm. The book will be reviewed by Hagop Garabentz. Following the program the author will to autograph copies.

Public transportation from Port Authority in New York City, to Sis. Vartanantz Armenian Apostolic Church is available Friday and Saturday, Bus 4, leaving from platform 214, and bus 166 on Sunday, leaving from platform 212.